

ODUMARTY (4) *part praet pass pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-); a jasne.

sg m N odumarty (1). ◇ [f N odumartã.] ◇ n G odumart(e)go (1). ◇ pl N subst odumart(e) (2).

Sł stp s.v. odumrzeć, Cn, Linde brak.

I. W funkcji właściwej: Pozostawiony po śmierci (3) :

a. O dobrach materialnych; *caducus, (ab) intestato relictus, vacuus* Modrz (3) :

Wyrażenia: »dobra, majątności odumarte« (1:1): Do tegoby też przyłożone słuźnie miály być fpadki y máiętności odumárte/ y wízelákíe dobra ták teštámentem zápiśáne iáko też odumárte [haereditates et possessiones caducae et vacuae bonaque omnia testamento vel intestato relicta] ModrzBaz 123.

»dziedzictwo [komu] odumarte« (1): Miedzy pirwíżemi fpośoby/ wyliczáią dochodzenie dźiedzictwá ábo teštámentem/ ábo też bez teštámentu nam odumártego [numeratur aditio haereditatis seu testamento, seu ab intestato nobis relictae] ModrzBaz 76v.

»spadek odumarty« (1): ModrzBaz 123 cf »dobra odumarte«.

b. [O ludziach: Grábina też z Tárnowá Caſtellaná Willickiego Grábie Micháilá odumárta żoná/ [...] ledwo fię wybiegálá z ręku Litewíkich StryjKron 455.]

II. W funkcji imiesłowu czynnego: Który zmarł; umarły (1) : Demortuus – Odumarti. Calep 304b.

Cf **ODUMARŁY, ODUMRZEĆ**